

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Pospíšila a soudců Zuzany Bystřické a Mariana Kokeše v právní věci

žalobce: **Ing. J. K.**, rok narození X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Waldhansem
sídlem Marie Steyskalové 686/38, 616 00 Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské nám. 196/1, 602 00 Brno

za účasti osob
zúčastněných na řízení: 1. **Bytové družstvo Ponava**, IČO 05153778
sídlem Ptašinského 308/5, 602 00 Brno
zastoupené advokátkou Mgr. Karolínou Dvořákovou
sídlem Orlí 542/27, 602 00 Brno
2. **CETIN a. s.**, IČO 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2022, č. j. MMB/0601398/2022, sp. zn. OUSR/MMB/0314669/2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ze dne 8. 4. 2022, č. j. BKPO/007739/2022/2300/Dv., jímž Úřad městské části města Brna, Brno – Královo Pole (stavební úřad) vydal společné povolení stavby „*Nástavba a stavební úpravy BD, X*“ na pozemku parc. č. XA v katastrálním území X.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce svoji argumentaci směřoval do tří oblastí. První z nich se týkala *nerespektování odstupových vzdáleností*. K ní uvedl, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s námitkou, že části navržené stavby (evakuační schodiště, balkóny, terasy) se mají nacházet méně než 2 metry od hranice jeho pozemku. Tuto skutečnost žalovaný nezohlednil a zabýval se pouze zásahem do soukromí obyvatel žalobcova bytového domu. Přitom se nejedná o případ doplnění souvislé zástavby výstavbou v proluce, nedodržení odstupových vzdáleností je tudíž třeba náležitě odůvodnit. Současně je zcela nepochybné, že takovým umístěním záměru dojde k zásahu do soukromí žalobce, resp. obyvatel jeho domu, a k zásadnímu snížení jejich pohody bydlení. Tyto zásahy nelze vyloučit tvrzením, že při dodržení základních pravidel slušnosti a ohledu na vlastní bezpečnost krácející osoby, bude případný pohled směrem k žalobcově stavbě pouze nahodilý. Nerespektování odstupových vzdáleností pak neodůvodňuje ani samotná skutečnost, že nemovitost stavebníka se již nachází v souvislé zástavbě.
3. Žalobce dále poukazoval na *nesprávnost studie zastínění*. V této studii ze dne 20. 4. 2020 není zahrnuta současná nástavba objektu P. 3 v jejím faktickém provedení. V projektové dokumentaci *de facto* není zaznamenáno celé jedno patro tohoto objektu, a to včetně okna na dvorní fasádě a pobytových místností půdní vestavby. S tímto aspektem se žalovaný nijak nevypořádal. Studie zastínění dále neobsahuje některé stínící stavební prvky (např. požární schodiště) dle realizační dokumentace objektu P. 5. Provedením navrhovaného záměru dojde u některých bytových jednotek objektu P. 3 k poklesu osvitů v takové míře, že nebudou splněny hygienické podmínky na ně kladené. To může mít, kromě zhoršení pohody bydlení, také nepříznivý vliv na zdraví obyvatel. Žalovaný zároveň chybně aplikoval § 12 odst. 5 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, neboť ustanovení směřuje na řešení proluk v souvislé zástavbě, a to prostřednictvím výstavby, přístavby nebo nástavby. V nyní projednávaném případě se však o proluku nejedná, jde o nástavbu do vnitrobloku. Vliv záměru na okolní stavby je třeba posuzovat z hlediska denního osvětlení a oslunění.
4. Ve třetí oblasti žalobce namítl, že *nebyla zohledněna komínová tělesa* objektu P. 3. Již v odvolání přitom konstatoval, že v projektové dokumentaci není řešeno komínové těleso vycházející z podkrovní místnosti 04 tohoto objektu. Komínová tělesa jsou fakticky vybudována a řádně zkolaudována. Skutečnost, že těleso v současnosti není vyvedeno až nad střechu, ale končí v oblasti střešní krytiny, neznamená, že se žalovaný touto problematikou nemusí zabývat. Umístění navrženého záměru by způsobilo, že vyvedení žalobcova komínu nad střešní krytinu by bylo značně komplikovanější a nákladnější, neboť by musel být vyveden výrazně výše. Vybudováním záměru pak dojde též k zásadnímu zhoršení rozptylu spalin, což představuje riziko pro zdraví či život obyvatel obou objektů. Při posuzování

navržených záměrů je třeba vycházet ze zkolaudovaného stavu okolních staveb. Jen tak nedojde k nepřiměřeným zásahům do práv osob dotčených záměrem.

5. Na základě uvedeného žalobce navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu, a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve vyjádření žalobě ze dne 20. 2. 2023 zdůraznil, že ohledně nedodržení odstupových vzdáleností žalobce upozorňoval na to, že dojde k negativnímu ovlivnění užívání jeho bytového domu. V tomto kontextu žalovaný námitku vypořádal. Navíc se nejedná o nestandardní úpravy v dané lokalitě. Stavba jako celek navíc plně respektuje zákonem stanovené odstupové vzdálenosti. Žádný stavebně právní předpis nestanoví, že by stavební úpravy bytového domu bylo možno realizovat jen více než 2 metry od hranice sousedního pozemku. Odstupy mezi stavbami je nutné hodnotit z pohledu možného ovlivnění kvality prostředí v místě stavby. V daném případě však správní orgány nadkritickou míru ovlivnění žalobcovy stavby neshledaly. Žalovaný se též na str. 6 napadeného rozhodnutí zabýval námitkou, že studie zastínění nezohledňuje faktické provedení stavby P. 3. Z této studie nicméně plyne, že ve vyšších patrech záměru vůbec nedochází k ovlivnění objektu P. 3, což se logicky týká i půdní vestavby. Požární schodiště pak nebylo předmětem povolení, není tak relevantní žalobcova námitka, že ve studii zastínění absentuje. Ustanovení § 12 odst. 5 vyhlášky č. 268/2009 Sb. se pak nevztahuje pouze na proluky. Při zohledňování komínových těles na objektu P. 3 správní orgány vycházely z faktického stavu, přičemž nezjistily existenci komínového tělesa na objektu P. 3, které by mohlo být negativně ovlivněno zamýšleným záměrem. Na základě uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

7. *Osoba zúčastněná na řízení 1.* (stavebník) v podání ze dne 7. 12. 2023 uvedla, že žalobce v rozporu se zásadou koncentrace řízení stále rozšiřuje své námitky. Tvzení o nerespektování odstupových vzdáleností žalobce neuvedl ani v námitkách proti stavebnímu záměru ze dne 16. 8. 2021, ani v odvolání. Ovšem žádná právní norma stanovující povinnost umístit balkony a schodiště více než 2 metry od hranice žalobcova pozemku na daný stavební záměr nedopadá. Ostatně ani sám žalobce porušení konkrétní právní normy neuvádí. Pokud jde o studii zastínění, lze mít za to, že žalobce ji nejspíš nedostatečně prostudoval, resp. nesprávně vyhodnotil. Tato studie zohledňuje všechna patra všech sousedních objektů. Vychází z modelu, který byl vytvořen podle skutečného stavu budov, nikoliv z historické dokumentace, o čemž svědčí její jednotlivé detaily (u budovy P. 3 je např. posuzováno i střešní okno, které v historické realizační dokumentaci nebylo). Je tedy nepochybné, že zpracovatel při vyhotovování studie zastínění vycházel ze současného stavu budov. Svislá okna v podkroví navíc nebyla vyhodnocována, neboť k dispozici byly již údaje zastínění ze spodních pater ve stejné poloze a osvětlení v těchto oknech mělo stoupající tendenci. Dle normy navíc není každý otvor považován za osvětlovací. Takovým oknem je pouze otvor, který má všechny stavební rozměry větší než 900 mm. Jakýkoliv menší otvor již nemusí být posuzován. Dle studie by nicméně i hodnoty osvětlení v těchto oknech byly nad limitem stanoveným právními předpisy. Polemika žalobce o tom, zda se uplatní technické požadavky na stavby v proluce či na přístavby souvislé zástavby je přitom nadbytečná, neboť v obou případech studie dokládá, že výstavbou žádným způsobem

nedochází k ovlivnění sousedního domu P. 3. Co se týče komínového tělesa objektu P. 3 vycházející z podkrovní místnosti 04, bylo v rámci odvolacího řízení prokázáno (fotografiemi současného stavu střechy budovy P. 3), že nad dotčenou stavbou v současné době žádné komíny nevedou, tedy nejsou zcela zjevně využívány k odtahu spalin nad střechu. Pakliže je zde komín vůbec vybudován, pak nejspíš končí v oblasti pod střešní krytinou, a tedy se nejedná o kompletní a funkční komínové těleso. Pokud by žalobce chtěl v současné době uvést předmětné komínové těleso do funkčního stavu, tedy dokončit zcela všechny jeho konstrukce a vyvést jej nad střešní krytinu, musel by tak učinit pouze na základě nově a platně vydaného územního souhlasu. Bez tohoto postupu nelze takový tvrzený komín považovat za kompletní komínové těleso, které by mělo být posuzováno v rámci sousedních stavebních záměrů. Stavebník měl za to, že by soud měl žalobu zamítnout.

8. *Osoba zúčastněná na řízení 2. se k věci nevyjádřila.*

V. Jednání konané dne 9. 1. 2024

9. Při jednání účastníci i stavebník setrvali na již dříve písemně uplatněné argumentaci. Soud podrobně konstatoval obsah soudního a správního spisu. Neprováděl přitom dokazování listinami předloženými účastníky, resp. stavebníkem, která již byly součástí správního spisu (rozhodnutí žalovaného, Studie zastínění vlivem stavby ze dne 20. 4. 2020 vypracovaná společností BRP Group s. r. o.). Pro názornost konstatoval vizualizace zpracované žalobcem k jednotlivým žalobním bodům (č. l. 14–16) včetně půdorysu podkroví objektu P. 3 (č. l. 6), a fotografie předložené stavebníkem (č. l. 148, 149) za účelem prokázání, že sporné komínové těleso nebylo vyvedeno nad střešní krytinu. Soud zamítl návrh žalobce na provedení důkazu výsledkem svědka V. K., jednatele společnosti PREDOMINANT s. r. o., která je spoluvlastníkem objektu P. 3, neboť skutkový stav byl žalovaným stanoven dostatečným způsobem a výpověď svědka by v tomto ohledu byla nadbytečná.

VI. Posouzení věci

10. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
11. Jak vyplynulo ze správního spisu, stavební úřad povolil stavbu „*Nástavba a stavební úpravy X*“ na objektu stávajícího řadového čtyřpodlažního bytového domu. Konkrétně byly povoleny úpravy spočívající v nástavbě 5. NP a 6. NP v uliční části a jednoho patra na dvorním křídle za vzniku 8 bytových jednotek, v přístavbě nových balkonů na dvorním průčelí, v přístavbě výtahu ve dvoře a v nové stavbě vodovodní přípojky a retenční nádrže. Jinak řečeno, podle projektové dokumentace bylo dle stavebního plánu navrženo zrušení střechy, včetně svislých zděných stěn nad stropní konstrukcí zastřešující 4. NP se záměrem vybudovat dvoupodlažní nástavbu. Poté bylo dle stavebního plánu zamýšleno vybudovat jedno podlaží s pochozí střechou na dvoupatrovém dvorním křídle. Součástí stavebních úprav je přístavba nových balkonů i ke stávajícím bytům ve dvorním průčelí a přístavba výtahové šachty. Podrobně je stavební záměr popsán a zaznamenán v projektové dokumentaci, která je součástí správního spisu.
12. V podané žalobě žalobce v první řadě namítal, že plánovaná stavba bude realizována méně než 2 metry od hranice jeho pozemku. Upozornil na to, že žalovaný sice posuzoval možnost vlivu stavby na soukromí žalobce, avšak neposuzoval samotné *nedodržení odstupových*

vzdáleností jako takové a nezdůvodnil skutečnost, že plánovaný záměr se má nacházet méně než 2 metry od hranice pozemků. Žalovaný v napadeném rozhodnutí v této souvislosti konstatoval, že v souvislé zástavbě není ojediněle provést zamýšlené úpravy, neboť v centru města je třeba počítat se zvýšenou možností nahlížet do sousedních oken. Přitom dodal, že situace v posuzovaném případě je zcela standardní a pokud osoba bude kráčet po schodech, z bezpečnostních důvodů a z ohleduplnosti nebude mít zpravidla upřený pohled do oken bytového domu žalobce.

13. Soud v nyní posuzovaném případě vycházel ze skutečnosti, že žádný zákonný ani podzákonný předpis nestanoví podmínku, že by stavební úpravy na bytovém domě měly být realizovány méně než 2 metry od hranice sousedního pozemku. Podle § 25 odst. 1 vyhlášky 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, pouze platí, že *vzájemné odstupy staveb musí splňovat požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní obrany, prevence závažných havárií, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí*. Z tohoto ustanovení správní orgány vycházely a dodržely ho. Žalobcem zmiňovaná dvoumetrová vzdálenost odstupe je sice uvedena v odstavci 2 daného paragrafu, tento odstavec se však týká pouze rodinných domů, mezi nimiž je volný prostor, nikoliv bytových domů v řadové zástavbě nebo jejich úprav ve vnitrobloku.
14. Na záměr se pak nevztahovalo ani ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., neboť jeho předmětem byla nástavba a stavební úpravy stávající stavby bytového domu stavebníka v řadové zástavbě a ve vnitrobloku. Navíc pravidla zakotvená ve vyhláškách č. 501/2006 Sb., č. 268/2009 Sb. a č. 398/2009 Sb. se použijí na nástavby, pouze pokud to územně technické nebo stavebně technické podmínky nevylučují. To znamená, že v případě nástaveb je možné se od těchto pravidel odchýlit. Bytové jednotky jsou vystavěny v řadové zástavbě a nemají mezi sebou volný prostor, proto případné nástavby a úpravy, které zvětšují půdorys stávajícího objektu a jimiž jsou v tomto případě balkony, budou ve vnitrobloku z logiky věci blízko sousedního pozemku. Soud se přitom ztotožnil se závěrem správních orgánů, že tento prostor je využitý citelně a nebylo zjištěno, že by významně zasahoval do práv žalobce nad neúnosnou mírou.
15. Žalovaný postupoval správně, pokud se zabýval tím, zda plánované odstupové vzdálenosti mohou snížit kvalitu bydlení v souvislosti s narušením soukromí či snížením osvětlení a komplexně posuzoval vliv stavby na dané okolní prostředí. Hodnotil tak objektivní kritéria (hluk, zastínění a soukromí nejbližšího okolí) zachování pohody bydlení v rámci dané lokality a stanovených standardů. Také z rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 26. 8. 2020, č. j. 4 As 34/2020-27), jasně plyne, že požadavek na odstupové vzdálenosti mezi stavbami má chránit oprávněné zájmy vlastníků sousedních pozemků, ať již z hlediska práva na soukromí, pohodu bydlení či např. možnosti údržby pozemku a staveb v blízkosti hranice bez nutnosti vstupovat na cizí pozemek. Úkolem stavebního úřadu je pak prověřit, zda jsou stavební úpravy přiměřené a respektují dostatečnou kvalitu bydlení.
16. V tomto ohledu je nutno zdůraznit, že žalobce vyjadřoval své námitky poměrně obecně. V takovém případě pak postačí i jejich obecnější vypořádání. Soud ze správního spisu ověřil, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Stavební úpravy spočívající ve stavbě balkonů ve vnitrobloku se přiblížily hranici mezi pozemky a jsou od ní vzdálené 1,5 metru (viz správní spis – výkres C – situace stavby – koordinační situace, číslo výkresu C.3). Neshledal však

nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu dotčení práv vybudováním balkonů ani jinými stavebními úpravami navrženými v záměru.

17. Co se týče vlivu stavby na kvalitu bydlení, ze studie zastínění vyplývá, že se nezhorší hodnoty zastínění ve vnitrobloku u bytového domu žalobce (v místech označených ve studii písmeny N, O, P, Q). Také se nepředpokládá nepřiměřené narušení soukromí obyvatel bytového domu žalobce, neboť ve vnitrobloku v centru města se běžně nacházejí lodžie, balkony a terasy. Nahlížení do oken může nastat, soud však ve shodě s žalovaným nepovažuje danou situaci za vymykající se místním poměrům. Proto také neshledal vybudování balkonů ve vnitrobloku blíže ke hranici pozemku žalobce za problematické. Co se týče stavebních úprav spočívajících ve vybudování nových pater, půdorys bytového domu nezvětšují a vzdálenost mezi pozemky nesnižují.
18. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že *„požadavky na pohodu bydlení nelze absolutizovat a že určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastních okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům. Ostatně i normy soukromoprávní operují v právu imisí s pojmem zatížení ‚nad míru přiměřenou poměrům‘ (§ 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů).“* (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005-116). Proto určité zhoršení komfortu vlastníků okolních nemovitostí nemůže samo o sobě vést k závěru o nepřípustnosti umístěvaného záměru, muselo by se jednat o zhoršení kvalifikované, které by muselo být žalobcem v žalobě dostatečně konkrétním způsobem tvrzeno a namítáno (srovnej rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2015, č. j. 4 As 134/2015-48). Nepřípustnost stavebního záměru soud neshledal a stavební úpravy posoudil jako přiměřené vzhledem k územně technickým důvodům ve smyslu § 1 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb.
19. Druhou námitku ohledně *nesprávnosti studie zastínění* soud také neshledal důvodnou. Žalobce byl přesvědčen, že provedením záměru dojde k poklesu osvitu v bytových jednotkách v jeho domě v takové míře, že nebudou splněny hygienické podmínky kladené na bytové jednotky. Přitom uvedl, že se nejedná o stavbu v proluce a měl být posuzován vliv stavebního záměru z hlediska oslunění a osvětlení na okolní stavby.
20. Soud k tomu v první řadě uvádí, že podle § 12 vyhlášky č. 268/2009 Sb. se posuzuje zastínění stávajících pobytových místností vlivem stavebního záměru. Studie zastínění tomuto pravidlu vyhovuje a všechny zamýšlené stavební úpravy jsou posuzovány jako stínící prvky. Byl přitom posouzen stav před a po provedení stavebních úprav. K tomu nutno dodat, že předmětný záměr není výstavbou v proluce, ale jedná se o doplnění stávající souvislé zástavby formou nástavby, z tohoto důvodu se na něj jednoznačně vztahuje odstavec 5 uvedeného paragrafu.
21. Žalobce dále brojil proti tomu, že je tato studie neúplná, neboť v ní není zahrnuta současná nadstavba objektu P. 3 v jejím faktickém provedení a v projektové dokumentaci tak zcela absentuje jedno celé patro bytového domu žalobce. Žalobce však konkrétně neuvedl a ničím neprokázal, jak tato skutečnost případně ovlivňuje výsledky zastínění. Ze studie zastínění sousedních budov vlivem stavby přitom vyplynulo, že plánovanou výstavbou nedochází k zastínění denního osvětlení a oslunění pod hodnoty normy a tam, kde jsou hodnoty pod normou, nedochází k jejich zhoršení. To platí jak pro nižší patra, kde byly naměřeny podlimitní hodnoty bez ohledu na jakékoliv plánované stavební úpravy, tak pro vyšší patra, u kterých nebyl zjištěn vliv zastínění. Případná absence nového nejvyššího patra na objektu

P. 3 ve studii zastínění nikterak její výsledky nezhodnocuje, neboť ve vyšších patrech byl vliv zastínění vyloučen.

22. Navíc ze studie vyplývá, že nová fasáda na domě P. 5 bude mít navýšený činitel odrazu téměř na dvojnásobek (viz studie zastínění, str. 17 a 18). Tím bude eliminováno zastínění v nižších patrech, kde již před navrhovaným stavebním záměrem jsou hodnoty podlimitní. V některých případech tyto hodnoty zvýšený odrazový činitel fasády dokonce navýšil. Zásahy do kvality prostředí jsou tak minimalizovány. Lze doplnit, že balkony nemají na proslunění okolních místností vliv (viz str. 20). Žalobce tedy brojil proti zastínění jeho bytového domu, avšak neuvedl argumentaci, která by výsledky studie zpochybňovala či jinak vyvracela způsob vypracování posudku. Neoznačil závěry plynoucí ze studie za nesprávné, natož aby své tvrzení jakkoliv doložil. Proto soud z této studie vycházel a neshledal u ní nesprávnost, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí.
23. Co se týče poslední námitky žalobce ohledně *opomenutého komínového tělesa*, žalovaný k této námitce správně uvedl, že ve smyslu § 24 odst. 4 vyhlášky č. 268/2009 Sb. je třeba zkoumat, zda výška komína nad střechou budovy bude i ve vztahu k nejbližšímu okolí v souladu s normovými hodnotami. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že „[u] stavby P. 3 bylo prokázáno, že vyhoví ČSN 73 42 01. Při nástavbě ploché střechy se uvažuje vyústění komínu sousední stavby 1 m nad šikmou rovinou, vytvořenou úhlem 10° od střešní atiky stavby.“ Proti tomuto tvrzení žalobce ničeho nenamítal, pouze zdůraznil, že posouzení nebylo provedeno ve vztahu ke komínovému tělesu, které vychází z místnosti č. 04 v podkroví. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že dle fotografie půdorysu 4. NP stavby P. 3 jsou vyznačeny komínové průduchy, avšak leteckým snímkem střechy této stavby bylo prokázáno, že v tomto místě nad střechu fakticky žádné komíny nevedou, tedy zcela evidentně již nejsou využívány k odtahu spalin nad střechu. Soud tedy nepřisvědčil tvrzení žalobce, že v rámci projektové dokumentace nebylo a mělo být zohledněno komínové těleso vycházející z podkrovní místnosti č. 04 z objektu P. 3, neboť žalobce neprokázal, že se v místnosti č. 04 nachází kompletní komínové těleso, které by bylo využíváno. Pro posouzení navrženého záměru byl tudíž rozhodující faktický stav.

VII. Závěr a náklady řízení

24. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, přiznání práva na náhradu dalších nákladů řízení pak tyto osoby ani nenavrhovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 9. ledna 2024

Petr Pospíšil v. r.
předseda senátu